

Nr 46.

Av herr **Senander m. fl.**, *angående upphävande av tullen och skatten på kaffe.*

Under senare år har kaffepriset stigit högst betydligt. Det är nu uppe i cirka 15 kronor per kilo, medan det under krigsåren betingade ett pris av 4 kronor eller obetydligt däröver. De två senaste prisstegringarna höjde priset ytterligare med 2 kronor. Kaffepriset börjar därmed närma sig svartabörspriset under krigsåren.

Kaffet har ingått i det svenska folkets dietvanor så allmänt, att man med skäl kan tala om det såsom en folkdryck. Speciellt för det arbetande folket har det blivit en nödvändighetsvara. Att såsom skett i vissa sammanhang beteckna kaffet som en umbärlig vara är att bortse från verkligheten.

Trots detta faktiska förhållande beskattas kaffet alltjämt som om det vore en umbärlig vara. I tull utgår för orostat kaffe 45 öre per kilo och för rostat 60 öre. Härtill kommer den särskilda skatten med 35 öre per kilo för orostat kaffe och 45 öre för rostat. Såväl tull som skatt har enbart finansiell karaktär och har icke avsetts att tjäna andra syften.

Opinionen mot prisstegringen är stark, icke minst på grund av tidigare gjorda utfästelser från statsmakterna om prissänkningar. Det skulle därför inte bara vara ekonomiskt fördelaktigt för konsumenterna utan också ha förmånliga psykologiska verkningar om statsmakterna förbilligade kaffet genom att avskaffa såväl tullen som den särskilda skatten.

Med vad ovan sagts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta upphäva tullen och skatten på kaffe.

Stockholm den 19 januari 1954.

Knut Senander.

H. Hagberg.

Gustav Johansson.